

Mikeets – Genesis 41:1 – 44:17

Aliyah 1 – Genesis 41:1 – 41:14

In de eerste *aliyah* van de vorige *parshah* 'Wayeeshev' hoorden we over de **dromen**, die Jozef droomde. In het huidige gedeelte horen we over de dromen, die de Farao droomt. Opnieuw zijn dit dromen, die God geeft. Hieruit kunnen we in elk geval al de les leren dat we onze dromen serieus moeten nemen. Ze kunnen van God gegeven zijn. Maar hoe weten we nu of een droom van God is of niet?

Bij Jozefs dromen zagen we dat Gods dromen vaak te herkennen zijn, omdat ze niets te maken hebben met onze eigen gedachten en bezigheden. Jozef droomde als herder namelijk niet over elf schaapjes, die zich voor hem neerbogen, maar over elf korenschoven, die zich voor hem neerbogen. Dit was een **vreemd beeld**, dat van buiten zijn gedachten binnenkwam. Het was niet logisch om dit te dromen, omdat hij schaapherder was.

In het huidige gedeelte leren we nog een belangrijk principe kennen, waardoor we dromen van God kunnen herkennen. Dromen van God komen namelijk vaak in **tweevoud**. We lezen dat de **Farao** twee keer achter elkaar droomt. En hij droomt twee vrijwel identieke dromen. De eerste keer dat hij in slaap valt, droomt hij over zeven mooie en vette koeien, die opgegeten worden door zeven lelijke en magere koeien. De tweede keer dat hij in slaap valt, droomt hij over zeven mooie en dikke korenaren, die door zeven lelijke en dunne korenaren verslonden worden. Het moge duidelijk zijn dat deze twee dromen één en dezelfde boodschap willen overbrengen.

Nu kan dit toevallig zijn, maar zelf denk ik dat hier een les achter schuilgaat. **Jozef** droomde namelijk ook al twee vrijwel identieke dromen. De eerste keer dat hij droomde bogen elf korenschoven zich voor hem neer. De tweede keer bogen de zon, maan en elf sterren zich voor hem neer. Ook hier moge het duidelijk zijn dat de dromen één en dezelfde boodschap willen overbrengen. Jozef zal heersen over zijn ouders en broers.

En ook bij **de schenker en de bakker** komen de dromen in tweevoud. De twee dromen van de schenker en de bakker zijn ook vrijwel identiek. In de uitleg ervan blijkt dat er wel een rampzalig verschil tussen de twee dromen is: de schenker wordt na drie dagen in zijn ambt hersteld, terwijl de bakker na drie dagen wordt opgehangen. Toch horen deze dromen onlosmakelijk bij elkaar.

In het geval van de schenker en de bakker kregen zij deze haast identieke dromen ook nog eens **in dezelfde nacht**. Dat wordt nog eens expliciet herhaald in het gedeelte van deze keer, namelijk in Genesis 41:11. Als mensen in dezelfde nacht, identieke dromen krijgen, dan is er meer aan de hand, dan alleen een menselijke droom. Dit is een teken dat er droom vanuit de geestelijke werkelijkheid naar je toegekomen is. Belangrijk is dan nog altijd om de bron te toetsen, dit naast de Bijbel te leggen en met God te bespreken. Maar negeren mag je zo'n droom in geen geval.

Dat dit vandaag de dag nog steeds zo werkt, heb ik geleerd uit het **getuigenis** van Jennifer Guetta. Zij vertelde mij dat ze voor het Pesach-feest van 2015 in Woerden een droom kreeg, die haar andere dromen 'binnen kwam vallen'. Ze hoorde woorden, die heel onverwacht kwamen en niets te maken hadden met waar ze op dat moment in haar hoofd mee bezig was. Ze moest een Pesach maaltijd gaan organiseren voor heel veel mensen. Hier zien we het **eerste principe** terug, namelijk dat we dromen van God vaak herkennen, doordat ze niet aansluiten bij waar we in ons hoofd en leven mee bezig zijn.

Het bijzondere is dat ze diezelfde dag door haar moeder uit Amerika gebeld werd. Ze klonk onthutst, want ze had voor het eerst in haar leven een heel bijzondere droom gehad. Ze moest naar Nederland komen voor een groot soort diner. Zij had gedroomd over precies dezelfde maaltijd, als waarover Jennifer die nacht gedroomd had. Hierin zien we het **tweede principe** terug, namelijk dat we dromen van God vaak herkennen, doordat ze in tweevoud komen. In dit geval ook bij twee verschillende mensen in dezelfde nacht. U kunt het volledige getuigenis lezen via: <http://jenniferguetta.com/dromen-van-pesach-2015/> God werkt nog precies zoals toen, ook vandaag de dag!

Gods dromen zijn vaak ook **levendiger** dan normale dromen. Daar kwam ook de Farao achter. Na de eerste droom staat er simpelweg dat hij ontwaakte. Maar na de tweede droom staat er geschreven: *En Farao werd wakker en zie! Het was een droom!* Het was kennelijk zo levensecht geweest, dat hij er even over getwijfeld had, of het wel een droom was. Maar toen hij ontwaakte, bleek het tot zijn verbazing toch een droom te zijn.

We horen dat de Farao van slag is door de dromen. Hij beseft ook dat het geen normale dromen zijn. Hier gaat meer achter schuil. Daarom laat hij alle **magiërs en wijzen** komen om voor hem de droom uit te leggen. Maar niemand legt de droom voor hem uit, volgens vers 8. Er staat niet bij of ze dat niet konden of **niet durfden**. Ik vermoed het laatste. We weten namelijk dat de Egyptische magiërs tot heel veel in staat waren. Ze deden de eerste wonderen van Mozes gewoon na, volgens Exodus 7-8.

Ik vermoed dat de magiërs erg bang waren om Farao de uitleg van deze droom te geven. Ten eerste is het een **onheilstijding**, dat er niet alleen zeven jaar van overvloed zullen komen, maar ook zeven jaar van hongersnood. Maar belangrijker nog is het feit dat de koeien uit de Nijl op waren gekomen. De Nijl had Egypte altijd vruchtbaarheid gegeven. De god van de Nijl zorgde altijd voor vruchtbaarheid en zegen. Maar deze droom zou de Farao vertellen dat de **god van de Nijl** zeven jaar lang zou **falen** om Egypte vruchtbaarheid te geven! Met deze boodschap zouden ze hun eigen doodsvonnissen tekenen. Want wat waren hun goden dan nog waard...?

In dit leven stellen we ons vertrouwen gemakkelijk op andere zaken, dan op de God van Israël alleen. We vertrouwen het financiële systeem. We vertrouwen onze verzekeringen en spaarrekeningen. We vertrouwen onze technologieën en politici. Maar vandaag de dag zien we veel van deze **pijlers wankelen**. En dat geeft onrust en chaos. Je zou maar een **officiële adviseur** zijn, zoals de magiërs in de tijd van de Farao. Dan vraagt het behoorlijk wat moed om uit te spreken dat ons vertrouwen in deze zaken onterecht gaat blijken. Dat de boel op korte termijn helemaal in gaat storten. Wie wil dat nu vertellen?

Maar als God vraagt om te spreken, dan zullen we moeten spreken. Ook als dit scherpe en ongemakkelijke woorden zijn. **Jozef durft te spreken**. Hij kondigt de val van de goden van Egypte aan. Daarmee zal hij zich niet geliefd gemaakt hebben bij de magiërs en wijzen van de Farao. Maar God heeft hem al die jaren daarvoor klaar gemaakt. Hij had niets meer te verliezen. Hij kwam net uit de gevangenis. Hij kon niet anders, dan God gehoorzaam zijn op dat moment.

Jozef had **lange tijd** tegenslag op tegenslag gehad. Nadat de schenker in ambt en ere was hersteld, vergat hij een goed woordje voor Jozef te doen bij de Farao. En Jozef bracht inmiddels alweer twee jaar in de gevangenis door. Hoe moedeloos moet hij daarvan niet geworden zijn? Als het aan de omstandigheden lag, in elk geval...

Zo kan het in ons leven ook zijn. De ene tegenslag volgt de andere op. Het kan heel lang duren, voordat de zegen terugkeert, als deze al terugkeert. Daar kunnen we heel **moedeloos** van worden. Toch mogen we vandaag moed putten uit het verhaal van Jozef. Want de periode in de gevangenis duurde lang, maar op de dag dat de Farao hem riep, werd hij met veel **haast** uit de gevangenis gehaald. Hij werd geschoren en kreeg nieuwe kleren aan. En plotseling werd hij in hoge rang verheven. Hoelang de tegenslag soms ook duurt, de verlossing kan heel plotseling en volledig dagen. Misschien staat deze wel om de hoek... God houdt je lot altijd in zijn hand, als je op hem blijft vertrouwen!

In de eerste *aliyah* van 'Wayeeshev' heb ik al aangegeven dat Jozef op bijzondere wijze een afbeelding is van Yeshua HaMashiach. Vandaag zien we dat opnieuw op bijzondere wijze naar boven komen. De Farao laat Jozef namelijk niet maar gewoon uit de gevangenis gehaald worden. In vers 14 wordt in het Hebreeuws namelijk niet het woord *mishmar*, wat 'gevangenis' betekent, maar het woord **bor** gebruikt, wat '**put**' betekent. Ditzelfde woord werd gebruikt, toen de broers Jozef in de put gooiden. Jozef zat dus opnieuw in de put en Farao haalde hem daaruit.

Dit is geen toevallig gebruik. Die put keert hier weer terug, omdat die een belangrijke symbolische betekenis heeft in het Jozef verhaal. Het woord voor put (*bor*) wordt ook op andere plekken in de Bijbel gebruikt. In de Psalmen wordt de put bijvoorbeeld vaak genoemd. En telkens heeft dit de betekenis van het **dodenrijk**. Men daalt af in de put (*bor*) of in het graf. Zo komt men in het dodenrijk terecht.¹

In de Psalmen lijkt deze put niet alleen naar het letterlijke dodenrijk te verwijzen, maar ook naar een **geestelijke plaats** van het dodenrijk. Je ziel kan afdalen in de put of in het graf. Op de plek van de doden is de ziel stil en zwijgt. Daar loopt het leven en de vreugde uit je weg. Daar sterf je een geestelijke dood. Vandaag de dag zouden we dit misschien verbinden met een geest van depressiviteit. In elk geval kan God je ziel uit dit dodenrijk en uit deze put bevrijden.

Jozef zat dus twee jaar in deze put van het dodenrijk, voordat de hoogste gezagsdrager Farao hem daaruit omhoogtrok. Dit gebeurde dus in het **derde jaar** van zijn gevangenschap. De tijd van Jozef in de gevangenis verwijst naar de tijd, die **Yeshua** in

¹ Psalm 7:16, 28:1, 40:3, 88:4-7, 143:7, Spreuk. 1:12, etc.

het graf heeft doorbracht.² En de hoogste gezagsdrager van hemel en aarde, zijn hemelse Vader, trok Hem op de **derde dag** daaruit omhoog en liet Hem opstaan uit de dood.

Interessant is ook de wijze waarop de schenker Jozef bij de Farao introduceert. Hij begint met te zeggen: **'Vandaag roep ik mijn zonden in herinnering'**. Hij verwijst daarmee naar de fouten, die hij als schenker gemaakt had, waardoor de Farao hem in de gevangenis had geworpen. En de schenker roept hiermee niet alleen zijn zonden in herinnering, maar ook de genade van de Farao en de **genadeboodschap** (evangelie), die Jozef hem op zijn droom gegeven had. Hij werd uit het dodenrijk opgehaald en in zijn ambt en eer hersteld.

Yeshua stierf aan het kruis, Hij versloeg de dood en Hij stond weer op. Hierdoor kon Hij onze zonden vergeven, ons uit het dodenrijk omhooghalen en ons weer in ambt en ere brengen. En het is ons ook geboden om onze zonden in herinnering te brengen, net zoals de schenker dat deed. Niet dat we daarbij moeten blijven hangen, maar we worden opgeroepen om **elkaar de zonden te belijden**. Alleen zo kunnen we vergeving ontvangen en kan de genade ook zichtbaar worden.³

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. Neem je **dromen** serieus, ze kunnen van God komen
2. Let vooral op dromen **in tweevoud**
3. Let verder op dromen, die vreemder of meer **levendiger** dan normaal zijn
4. Stel je **vertrouwen** alleen op God
5. Spreek als je **moet spreken**, ook als dat tegen alle belangen in gaat
6. **Geef de moed niet op** in lange tijden van onheil, het heil kan plotseling dagen
7. Als je ziel door het **geestelijke dodenrijk** bekneld wordt, zoek redding bij **Yeshua!**
8. **Belijd je zonden** aan God en aan elkaar, zodat je vergeving kunt ontvangen

² Mogelijk heeft Yeshua daar aan de doden ook het evangelie gepredikt, zoals Jozef de dromen van de schenker en de bakker mocht uitleggen. Zie: 1 Petr. 3:19 (en Ef. 4:8-9).

³ Spreuk. 28:13, Joh. 20:23, Jak. 5:16, 1 Joh. 1:9.